

Repertoriumnummer 2018 / 292
Datum van uitspraak 2 maart 2018
Rolnummer 2015/AA/721

Uitgifte

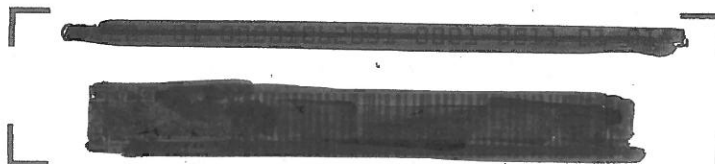
Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Antwerpen

Kamer 5

Arrest

V. [REDACTED] F. [REDACTED] wonende te [REDACTED]

met als raadsman mr. [REDACTED] advocaat te [REDACTED]
voor wie pleit mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED],
[REDACTED],

tegen:

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met
maatschappelijke zetel te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211,

met als raadsman mr. [REDACTED] advocaat [REDACTED],
voor wie pleit mr. [REDACTED], advocaat [REDACTED].

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 19 november 2015 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

De heer [REDACTED], substituut-generaal, gaf namens het openbaar ministerie mondeling advies op de zitting van 2 februari 2018.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De heer V. [REDACTED] (° [REDACTED]) genoot een opleiding als [REDACTED]. Na tewerkstellingen als [REDACTED] in loondienst, was hij sinds 1994 zelfstandig [REDACTED]. Hij werd sinds 16 april 2012 arbeidsongeschikt erkend.

De Geneeskundige Raad voor Invaliditeit (hierna GRI) van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (hierna RIZIV) besliste op 8 januari 2015 dat de heer V. [REDACTED] niet langer arbeidsongeschikt was vanaf 15 januari 2015 als bedoeld in artikel 20 van het KB van 20 juli 1971. Zij motiveerde dit als volgt:

"De gewestelijke commissie van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van de provincie Antwerpen heeft, na U te hebben onderzocht op 08-01-2015, vastgesteld dat U vanaf 15-01-2015 niet meer arbeidsongeschikt is gezien:

- U niet meer ongeschikt is tot het uitoefenen van andere beroepsbezigheden die U billijkerwijze zou kunnen worden opgelegd."

Bij verzoekschrift ontvangen ter griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout op 11 maart 2015 tekende de heer V. [REDACTED] beroep aan tegen deze administratieve beslissing van 8 januari 2015.

[REDACTED]

Bij vonnis van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout van 19 november 2015 werd de vordering van de heer V. [REDACTED] ontvankelijk en ongegrond verklaard; de beslissing van de GRI van het RIZIV van 8 januari 2015 waarbij de heer V. [REDACTED] met ingang van 15 januari 2015 niet langer arbeidsongeschikt geacht werd zoals in artikel 20 van het KB van 20 juli 1971, werd bevestigd.

Het RIZIV werd verwezen in de gerechtskosten met toepassing van artikel 1017, lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek; de kosten werden niet vereffend daar geen kostenopgave ingediend werd.

Tegen dit vonnis van 19 november 2015 gaat de heer V. [REDACTED] in hoger beroep bij verzoekschrift, per aangetekende post ter griffie van dit arbeidshof ontvangen op 21 december 2015.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

In zijn verzoekschrift, per aangetekende post ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 21 december 2015 vordert de heer V. [REDACTED]

"Graag had ik U medegedeeld dat ik verzoek hoger beroep aantekenen voor hogergenoemde rechtszaak tegen RIZIV.

Tevens deel ik U mede, ik mijn raadsman [REDACTED] wonende [REDACTED], ontzeg om mij te verdedigen, aangezien hij mij in geen enkel opzicht heeft verdedigd. Ik wens U mede te delen ik mijzelf tracht te verdedigen in hoger beroep."

Met conclusie van 23 november 2017 vordert de heer V. [REDACTED]

- "*
- Zijn beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te hervormen en te oordelen dat hij weldegelijk nog steeds tot op heden ongeschikt is tot het uitoefenen van een andere bezigheid die hem billijkerwijze zou kunnen worden opgelegd.*
  - Ondergeschikt een deskundige aan te stellen teneinde de dienstige vaststellingen te doen zoals in deze conclusie omschreven.*
  - Het RIZIV te veroordelen tot de kosten van het geding, inzonderheid de kosten voor een deskundig onderzoek en de rechtsplegingsvergoeding, aan zijn zijde begroot op 131,18 euro eerste aanleg en 131,18 euro hoger beroep."*

Met conclusie van 20 december 2017 vordert het RIZIV:

"Het hoger beroep onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Het vonnis a quo te bevestigen in al zijn geledingen.

Kosten als naar recht."

[REDACTED]

3. ONTVANKELIJKHEID

Het RIZIV werpt op dat het hoger beroep onontvankelijk is gelet op artikel 1057, 7° van het Gerechtelijk Wetboek.

Overeenkomstig deze wettelijke bepaling bevat, met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van de grieven.

De grieven zijn de bezwaren die de eiser in hoger beroep heeft tegen de bestreden uitspraak, de redenen waarom hij van oordeel is dat het vonnis a quo moet worden hervormd (G. CLOSSET-MARCHAL, J.-F. VAN DROOGHENBROECK, S. UHLIG en A. DECROES, "Examen de jurisprudence. Droit judiciaire privé. Les voies de recours (1993-2005)", *RCJB* 2006, (83) 215-216).

Om aan die verplichting te voldoen volstaat het dat de eiser in hoger beroep de bezwaren vermeldt die hij richt tegen de bestreden beslissing. Die vermelding moet voldoende duidelijk zijn om de verweerder in hoger beroep in de mogelijkheid te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de rechter in hoger beroep de draagwijdte ervan te vatten. De verplichting de grieven te vermelden impliceert niet dat de middelen waarop ze steunen uiteengezet worden. (cf. Cass. 22 oktober 2012, AR S.12.0024.F; Cass. 8 april 2011, AR F.10.0026.N, F.10.0028.N)

In onderhavig geval bevat de akte van hoger beroep geen uiteenzetting van de grieven zoals bedoeld in artikel 1057, 7° van het Gerechtelijk Wetboek.

Krachtens artikel 861 van het Gerechtelijk Wetboek kan de rechter een proceshandeling enkel nietig verklaren indien het aangeklaagde verzuim of de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt. (cf. Cass. 23 maart 2012, AR D.11.0002.F)

Deze bepaling onderstelt dat de partij die de exceptie opwerpt, door het verzuim of de onregelmatigheid haar rechten in het geding redelijkerwijze niet of niet volledig heeft kunnen laten gelden binnen de normale procesgang (cf. Cass. 24 oktober 2014, AR C.12.0462.N). Deze belangenschade is beperkt tot het belang van de partij die de exceptie opwerpt binnen de eigenlijke procedure (cf. Cass. 8 september 2008, AR C.06.0497.N).

Er wordt door het RIZIV noch voorgehouden noch aangetoond dat haar belangen werden geschaad doordat de oplossing van het geschil aanzienlijk zou vertraagd zijn door de afwezigheid van vermelding van grieven in de beroepsakte (vgl. Cass. 14 december 2000, AR C.99.0359.F). Ten overvloede merkt het arbeidshof op dat er een ruim tijdsverloop is doch dat dit veroorzaakt werd door het feit dat de zaak werd ingeleid voor de vierde kamer in plaats van de vijfde kamer van dit arbeidshof (waardoor de zaak diende toebedeeld te

worden aan deze kamer) en er nadien (tot 13 juli 2017) geen initiatief werd genomen om de zaak vast te stellen.

Het RIZIV stelt wel dat het voor haar onmogelijk was om haar conclusie voor te bereiden en inhoudelijk verweer te voeren en zij hierdoor in haar belangen geschaad was.

Het RIZIV moet aantonen dat zij *werkelijk* schade geleden heeft en deze belangenschade dient *in concreto* beoordeeld te worden.

Uit het verzoekschrift van 11 maart 2015 blijkt dat de heer V. beroep aantekende tegen de beslissing van 8 januari 2015 waarbij na onderzoek door de Gewestelijke commissie van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van de Provincie Antwerpen werd beslist dat hij niet langer arbeidsongeschikt zou zijn als bedoeld in artikel 20 van het KB van 20 juli 1971. De heer V. was van mening dat hij wel degelijk aan de voorwaarden voldeed om nog steeds als arbeidsongeschikt te worden beschouwd in de zin van het KB.

In de stelling van het RIZIV d.d. 13 augustus 2015 werd voorgehouden dat de vordering ontvankelijk was en wat de grond van de zaak betrof, de arbeidsongeschiktheid door betrokkene door geen enkel medisch attest werd gestaafd, zodat de beslissing van de GRI door de belanghebbende medisch niet werd betwist en de vordering ongegrond diende verklaard te worden.

Uit het bestreden vonnis blijkt dat de heer V. een verslag van dr. d.d. 27 januari 2015 en een verslag van dr. d.d. 21 april 2015 heeft neergelegd.

De eerste rechters hebben geoordeeld dat de heer V. geen enkel medisch attest heeft voorgebracht om de medische bevindingen van het RIZIV te weerleggen.

Hieruit kan afgeleid worden dat de betwisting door de heer V. tijdens de procedure in eerste aanleg zich beperkte tot een medische betwisting in het kader van artikel 20 van het KB 20 juli 1971.

Het RIZIV kon aan de hand van deze feitelijke elementen ervan uitgaan dat de heer V. niet akkoord was met de beoordeling van de eerste rechters met betrekking tot de medische betwisting in het kader van artikel 20 van het KB 20 juli 1971. Dit geldt eens te meer daar het RIZIV in haar eerste beroepsconclusie van 2 oktober 2017 in ondergeschikte orde effectief verweer gevoerd heeft over de grond van de zaak.

Bovendien werden er conclusietermijnen bepaald bij beschikking van 8 september 2017 waarbij twee conclusietermijnen werden toegekend aan het RIZIV, zodat het RIZIV in haar tweede beroepsconclusie van 20 december 2017 inhoudelijk haar verweer heeft kunnen voeren.

[REDACTED]

Er is bijgevolg geen belangenschade aanwezig, zodat de akte van beroep niet nietig is.

Het hoger beroep werd tijdig ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

4.1. Beginselen van behoorlijk bestuur

De heer V [REDACTED] is van oordeel dat de bestreden beslissing van het RIZIV zijn rechtmatig vertrouwen geschokt heeft en de beginselen van behoorlijk bestuur schendt.

De arbeidsongeschiktheid van de heer V [REDACTED] is ononderbroken erkend geweest van 16 april 2012 tot 15 januari 2015. Hij werd gedurende die periode regelmatig gecontroleerd. De adviserend arts van het ziekenfonds was op 2 oktober 2014 van oordeel dat de heer V [REDACTED] tot 30 juni 2015 arbeidsongeschikt was.

Het arbeidshof kan de door de heer V [REDACTED] ontwikkelde argumentatie niet volgen om de hierna volgende redenen.

Overeenkomstig artikel 62 van het KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, vallen de beslissingen in verband met de arbeidsongeschiktheid in het tijdvak van invaliditeit onder toepassing van de bepalingen die dezelfde aangelegenheid regelen in het stelsel van de uitkeringen ingericht krachtens de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 en inzonderheid door de artikelen 94 en 95 van de genoemde wet en door Titel III, hoofdstuk I, afdeling II van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.

Krachtens artikel 94, eerste lid van de ZIV-wet stelt de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit, overeenkomstig de bepalingen van artikel 82, op basis van een door de adviserend arts van de verzekeringsinstelling opgemaakt verslag, de staat van invaliditeit vast en bepaalt de duur ervan.

Krachtens artikel 94, tweede lid, van diezelfde wet, kunnen de adviserende arts, de arts-inspecteur van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle of een lid van de Geneeskundige raad voor invaliditeit dat arts is, als hij de gerechtigde op verzoek van de adviserend arts onderzoekt, echter het einde van de staat van invaliditeit vaststellen en, in geval de staat van arbeidsongeschiktheid opnieuw optreedt binnen drie maanden na het einde van een invaliditeitstijdvak, dit wederoptreden ontkennen of voor een beperkte, door de Koning vastgestelde periode, erkennen.

[REDACTED]

Uit deze bepalingen blijkt dat de GRI een einde kan stellen aan de periode van arbeidsongeschiktheid en niet gebonden is aan het verslag van de adviserend arts van het ziekenfonds.

Hieruit volgt dat de verzekerde geen verworven rechten kan putten uit een erkenning van zijn arbeidsongeschiktheid en het vertrouwen van de heer V. dan ook niet geschonden kan zijn door de bestreden beslissing van de GRI.

4.2 Artikel 20 van het KB 20 juli 1971

Er bestaat verder betwisting tussen partijen of de heer V. vanaf 15 januari 2015 verder arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 20 van het KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten.

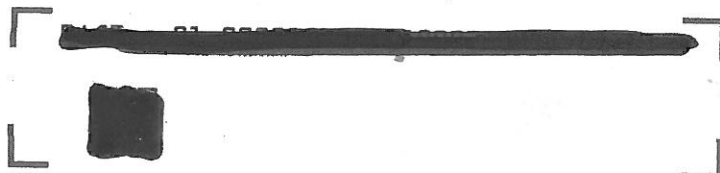
Artikel 20 van voormeld KB bepaalt: *“In de loop van het tijdvak van invaliditeit wordt de gerechtigde geacht zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden, wanneer voldaan is aan artikel 19 en hij bovendien erkend wordt ongeschikt te zijn om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding.*

Voor de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid, bedoeld in het eerste lid, wordt rekening gehouden met de tijdens een programma van beroepsherscholing verworven beroepscompetenties na afloop van een periode van zes maanden die aanvangt bij het verstrijken van de maand waarin voormeld programma werd doorlopen”.

Overeenkomstig artikel 19 van het KB van 20 juli 1971 wordt de gerechtigde erkend zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden wanneer hij, wegens letsels of functionele stoornissen, een einde heeft moeten stellen aan het volbrengen van de taken die verband hielden met zijn beroepsbezigheid als zelfstandige gerechtigde en die hij vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid waarnam. Bovendien mag hij geen andere beroepsbezigheid uitoefenen, hetzij als zelfstandige of als helper, hetzij in een andere hoedanigheid.

De beoordeling of iemand nog een beroepsbezigheid kan uitoefenen moet op billijke wijze gebeuren. Dit betekent met gezond verstand waarbij een theoretische aanpak moet vermeden worden. De economische toestand mag hierbij niet in aanmerking genomen worden. De economische toestand heeft immers geen invloed op de geschiktheid om arbeid te verrichten maar wel op de mogelijkheden om een dienstbetrekking waarvoor men de nodige geschiktheid bezit te vinden (Cass. 25 oktober 1982, Arr. Cass. 1982-83, 285).

Ook moet rekening gehouden worden met de stand, de gezondheidstoestand en de beroepsopleiding waarbij niet alleen taken als zelfstandige maar ook als loontrekkende in aanmerking dienen genomen te worden (Cass. 5 september 1988, JTT 1989, 279).

Het moet wel gaan om een beroepsbezigheid en niet louter om een tijdverdrijf (Arbh. Luik 9 november 2005, *Inf. R.I.Z.I.V.* 2006, 44).

Met betrekking tot zijn gezondheidstoestand brengt de heer V. een uitgebreid bundel met medische attesten en verslagen bij (stuk 2 de heer V.).

Uit deze verslagen blijkt dat de heer V. aan verschillende aandoeningen lijdt. De verslagen waarin een evaluatie van de arbeidsongeschiktheid gegeven wordt, brengt slechts een deelaspect van zijn gezondheidstoestand onder de aandacht.

Er bestaat medische twijfel waardoor het aangewezen is om een deskundige aan te stellen met de hierna bepaalde opdracht.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Alvorens ten gronde te oordelen, beveelt in toepassing van artikel 962 van het Gerechtelijk Wetboek, een deskundig onderzoek.

Gelet op het ontbreken van een nationaal register van gerechtsdeskundigen, zoals bedoeld in artikel 991ter en volgende van het Gerechtelijk Wetboek, stelt het arbeidshof bij toepassing van artikel 991decies dr. D. M. K. met medisch kabinet te [redacted], [redacted] ([redacted]) aan als geneesheer-deskundige.

De deskundige dient zijn opdracht uit te voeren overeenkomstig de artikelen 962 tot en met 991bis van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij de wet van 30 december 2009 (B.S. 15 januari 2010), en onder volgende modaliteiten:

1. Opdracht

Na eerst kennis genomen te hebben van de stukken die partijen en/of hun raadslieden hem aanbrenge en na de heer V. eerst te hebben onderzocht, het hof van advies te dienen betreffende de volgende vraag:

"F. V. te onderzoeken en na te gaan of hij vanaf 15 januari 2015 en sedertdien, eventueel tot welke datum, arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een

[redacted]

moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten.

Dienvolgens na te gaan of de letsels of functionele stoornissen van F. V. hem beletten om, om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen worden opgelegd, rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding. “

Machtigt de geneesheer-deskundige om zich zo nodig te laten bijstaan door andere artsenspecialisten.

2. Aanvang der werkzaamheden

Na kennisgeving van huidig arrest door de griffier, beschikt de deskundige over acht dagen om de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren.

De deskundige geeft hiervan kennis bij een ter post aangetekende brief aan de partijen die verstek laten gaan en bij gewone brief, per fax of elektronische post aan de verschenen partijen en hun raadslieden, evenals aan de rechter. In dat geval maken de partijen binnen de acht dagen bij gewone brief hun eventuele opmerkingen over aan de rechter, die daarna een nieuwe deskundige aanwijst.

Bij aanvaarding van de opdracht beschikt de deskundige over vijftien dagen teneinde de plaats, de dag en het uur mee te delen waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen.

De deskundige geeft hiervan kennis bij een ter post aangetekende brief aan de partijen en per gewone brief aan de raadslieden en het arbeidshof.

De partijen overhandigen ten minste acht dagen voor de aanvang van de werkzaamheden een geïnventariseerd dossier met alle relevante stukken aan de deskundige.

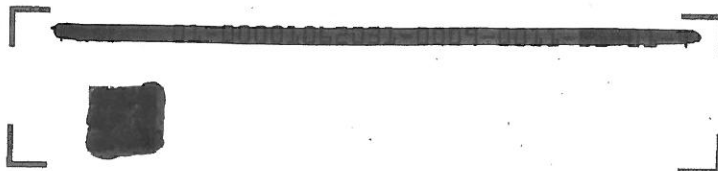
3. Advies en eindverslag

Na afloop van zijn werkzaamheden stuurt de deskundige zijn bevindingen, waarbij hij reeds een voorlopig advies voegt, ter lezing aan de rechter, de partijen en hun raadslieden.

De deskundige bepaalt, rekening houdende met de aard van het geschil, een redelijke termijn waarbinnen de partijen hun opmerkingen moeten maken. Behoudens andersluidende beslissing van de rechter of door de deskundige in zijn voorlopig advies bedoelde bijzondere omstandigheden, bedraagt die termijn ten minste vijftien dagen.

De deskundige ontvangt de opmerkingen van de partijen en van hun technische raadgevers voor het verstrijken van deze termijn en hij beantwoordt de tijdige opmerkingen op het verslag in voorlezing. De deskundige houdt geen rekening met de opmerkingen die hij te laat ontvangt.

Wanneer de deskundige na ontvangst van de opmerkingen van de partijen nieuwe verrichtingen onontbeerlijk acht, verzoekt hij de rechter daarvoor om toestemming.

De termijn voor het neerleggen van het eindverslag wordt bepaald tot op uiterlijk op 29 juni 2018.

Het eindverslag wordt gedagtekend en vermeldt de tegenwoordigheid van de partijen bij de werkzaamheden, hun mondelinge verklaringen en hun vorderingen. Het bevat bovendien een opgave van de stukken en nota's die de partijen aan de deskundige hebben overhandigd; deze mag de tekst ervan slechts overnemen in zoverre dat nodig is voor de bespreking.

Het verslag wordt op straffe van nietigheid door de deskundige ondertekend en de handtekening van de deskundige wordt voorafgegaan door de volgende eed: *"Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk heb vervuld."*

De minuut van het verslag en een gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de deskundige wordt door de deskundige ter griffie neergelegd.

Op de dag van de neerlegging van het verslag zendt de deskundige, bij een ter post aangetekende brief, een afschrift van het verslag en een gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon aan de partijen en bij gewone brief aan hun raadslieden.

De originele stukken die de partijen aan de deskundigen bezorgden, worden hen terugbezorgd.

4. Begroting kosten en ereloon van het deskundigenonderzoek

Bij de begroting van de kosten en het ereloon dient de deskundige rekening te houden met het koninklijk besluit van 14 november 2003 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, bedragen welke jaarlijks worden geïndexeerd.

De beslissing over de kosten wordt aangehouden.

Aldus gewezen door:

Anja VAREMAN, raadsheer,
Jan LEMMENS, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
Jan SELS, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,

Jan LEMMENS

Jan SELS

Anja VAREMAN

en uitgesproken door de voorzitter van de vijfde kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, zitting houdend te Antwerpen in openbare terechtzitting van 2 maart 2018 met bijstand van griffier Wendy HAES.

Wendy HAES

Anja VAREMAN

